

quod Pontifex Rom. ~~et~~ habeat plenitudinē potestatis, nec in eā sit ipse
 vocatq. h. p. c. ad honore de aucto. et ussaj. (c. cum
 ex eo de penijs. ex innocentio. et c. p. p. suis nobis de coaratione presbiteri
 et coal. florenti. sessio. vltima. et clemens. s. in coal. vltima
 et h. clemens. si duobz ut liti pendentez. / et per excellencia
 dicit Papa Greg. Naxius, ut h. c. 2. et c. q. 7. et c. vlti. de
 translatione epi. et c. per venerabilem, qui filij sim legim.
 et c. 2. de re iudicata. lib. 5. et c. vbi p. vltim. §. ceterum
 de electione in 6. et c. funda. h. q. ibidem, et clemens
 vnicū de iure iurando. Joannes. 22. in extra. 2. de ma
 ritate et obedientia in cōmuni bus. /
 extris loas max. excō alio floren. Regi qm eē supremum dicit
 vicarium. et c. inter corporalia de translatione epi. et c. q.
 humani de hominibus in 6. / An verū sit dicitur in cōmuni
 gnālis aut vniuersalis, aliqui nolunt cōcedere, si uis ne
 dicit ep. gnālis aut vniuersalis, ut alibi h. ex D. gregorio
 qui aperte hōc negat. /

quod epi sim vocati impene sollicitudinis, nō plenitudinē
 potestatis. dicit p. Julius. i. (si gratiano credendum est) epla
 ad epōs orientales (nā in quodam exemplari, qd epō habeo
 sic illius epi, nō habet). Verba que ponunt a gratiano, h. q.
 2. q. 6. c. qui se sūt alijs eē p. p. s. l. e. m. non modestē p. p.
 aliquē sibi eē p. l. e. m. ipsa namq. ecc. que p. a. est, ut
 reliquis ecclyis vices suas credidit largiendas, ut imparem
 sim vocat sollicitudinis, nō plenitudinē potestatis. /
 et c. i. epla. 82. ad Anastasius Thembonense air vices
 ita tūc credidimus cōcedere, ut in pane sis vocat sollicitudinis
 nō plenitudinē potestatis. et h. 3. q. 6. /

Vigilius Papa scribens Eutens epō, ait, loquens expressē de Deo
 ecc., ad quā tan stā epōz negotia atqz querele, atqz iudicia

ecc. que p^a est, ita reliquis ecclesijs vicep suas credidit largi
grendas, ut imparem sint vocatę sollicitudinis, nō implemētudinē
platis .1

Grego. p. 4us scribens sēbis epīs per diuersas provincias consti-
tulis, ait loquens de qua aucto^{te} et ecc^a, que vicep suas
ita alijs impartiuit ecclesijs, ut impare sint vocatę sollicitu-
dinis, nō implemētudinē platis

Inocen. 3. in formo p. in festo diuī Grego. pape. ait, licet
cōmuniter omnes Ap^{te} claus regni celoy acceperūt, ac per hoc
omnes epō, ut quicquid adhibitis clauibz ligauerim super
terras, sit ligatum et in celis, et quod soluerim super terras
sit solutum in celis, principate tñ B. Petrus claus regni celoy
accepit, ac per hoc successor eius, ut ipse posset ligare ceteros, sed
legati non possūt à ceteris. ei namq; singulariter dictum est
tu vocaberis cephas .i. caput, quū .n. in humano corpore
solum caput habet plenitudinē sensuum, cetera uerō mēbra
partem recipiunt plenitudinis, sic et in ecc^a corpore ceteri
epō vocati sunt in parte sollicitudinis, sed sup^{er}mg Pontif.
lex assumptę est implemētudinē platis. hęc innocen. 3.
Idem innocen. 3. repetit, sūmō. i. de B. Petro et Paulo, dicens
epō vocator ēē in partem sollicitudinis, nō implemētudinē platis,
c. ad honore de aucto. exuffu Paly. / B. Bernar. lib. de cō-
sile. ad euge. 3. / Leo. 10. in cōci. lateranē. desi. 10. et. 16.

Quod à Romano Pont. sint eligendi epō, et per illius in
parte sollicitudinis assumēdi et vocandi. docet Juliu. 7.
ep^{la} 1^a ad orientales epō, ubi ait, quā uelgam nullo modo
potuissetis incidere, si vnde cōsecrationē honoris accepissetis,
indelēge totius offluentis sumeretis, et B. Ap^{te} Petri
sedes, que vobis sacerdotalis m^o est dignitatis, eēt ecc^a.
magna rōnis. / Et credo qd semp fuerūt ab illo electi et

quod olim confirmabat a metropolitano electio episcopi facta per
populum, vel safranones, nam interuenient explicita seu
implicita uel interpretatiua consensus papae, nam isti modo
eligendi uel erant ordinati immediate a papa, uel a eadem
in quibus papa presidebat.

Quod ipsa uis dictiois derivat a Romano Pont. in q^o v^o
Tenere hi doctores.

Albertus magnus. q. sen. d. B. ar. 6. ubi ait. Ideo dicendum
q^o est p^ois clausis ex ordinatione, et est p^ois ex uis dictiois
nam autem (hoc est) subditus nullus p^ois esse nisi per uis dictiois
et ita subditi non p^ois heri nisi per uis dictiois a summo Pont.
descendentem. (Et addit statim q^o clausis ex ordine q^o p^ois
habet p^ois uis dictiois, sine qua non p^ois heri subditum
quem agit, subditus a se heri non p^ois, nisi q^o uis dictiois de
deri a summo Pontifice determinet. / idem ferè dixera ar.
12° precedenti.

S. Tho. 22. q. 39. ar. 3. ait, q^o duplex est sp^oalis p^ois. scilicet
cerametalis et uis dictiois, sacramentalis, que per aliquam consecra
tione conferunt, oēs aut consecrationes ecc^o sunt immutabiles, manentes
re, que consecrat, et ideo talis p^ois manet in hunc gradum
uivunt, et si schismaticis, hereticis, nam reddens ad ecc^o
non iterum consecrat, p^ois aut uis dictiois est, que ex sum
mi in uis dictiois hominis conferunt, et talis p^ois non immutatur ad hereticos
unde in schismaticis et hereticis non manet. Unde non possunt
nec absolueri nec excommunicari, nec in indulgentiis facere, aut alij
huiusmodi q^o si fecerint, nihil est actum.

Idem. 5. Tho. q. cotragen. c. 70.

Et in additijs ad. 3. q. 5. Tho. q. 9. ar. 6. ait, per ordinationem
ecc^o subditus unus alij ep^o / et. q. 20. ar. 2. ^{colpo} et ad. 1. q. 1. q. 1.
p^ois ordinis debet esse presupposita p^ois deho collata p^ois
ordinatione ep^o.

Cayser. de aucto. pape. etia. c. 19. ut alibi habet. l.
 Antonius de florentia in sua suma. 3. q. 6. ca. c. 2. de pte
 pape. d. 3. dicit q. p[ro]p[ter] ad absolvendum a peccatis est p[ro]p[ter] ca-
 ract[er]is, que p[ro]t[er] ee sine p[ro]p[ter]o iuris dictionis, sicut p[ro]t[er] in sacer-
 dote no[n] habent curam, et utraq[ue] regit ad absolvendum a peccatis
 sed p[ro]t[er] collationis ordinis confer[re]. 2. uero in collatione curae
 auct[orit]as, et dicit q. dicere in ordinatione dari p[ro]p[ter]tem uicis dic-
 tione ee falsum et erroneum, et q. uatenet Herbeus.

Silvester verbo papa. d. 2. dicit q. p[ro]p[ter] iuris dictionis in papa
 est in me[n]te a deo, et malis inferiorib[us] p[ro]p[ter]atis est derivata
 a deo per papam, ut oia cura uolunt. q. sed hec uerba potius
 p[ro]p[ter]at aliam partem. l. et verbo schisma. d. 3. tenet cum
 s. 110. 22. q. 39. ar. 3. l.

Duran. 4. d. 19. q. 2. dicit q. ex ordinatione Chri[sti] est g[ra]uis
 Petri no[n] regant[ur] nec subdit[ur] curae uel regimini cuiuscu[m]q[ue]
 nisi ex commissione Petri mediata uel in me[n]te directa uel
 indirecta &c. Et infra d. 28. q. 1. in solutio[n]e 2. arg.
 principalis ponit alia uerba, q. in fauore huiusmodi. uide.

Petrus de palude. 4. d. 19. q. 1. dicit q. clauis ordinis et iuris dic-
 tionis differunt max[ime], q. clauis ordinis est aliquid reale et
 indelebile et est sola sine clauis iuris dictionis in sacerdotib[us]
 et epis no[n] habentib[us] subditos, clauis aut[em] iuris dictionis est
 respectus quidam superioris ad inferiores, que admodum
 d[omi]ni ad seruum, unde no[n] est p[ro]p[ter] iuris dictionis nisi sit
 obedientia subiectionis. l.

Idem. d. 24. q. 6. dicit q. p[ro]p[ter] iuris dictionis in ecc[lesi]a tota
 Et in sua fonte data fuit soli petro, et in eo successori g[ra]uis,
 q. cura ecc[lesi]e sibi soli co[m]missa fuit dicente d[omi]no. pascite
 oues meas, unde talis p[ro]p[ter]tem plena et perfecta fuit solus
 successor Petri, malis aut[em] no[n] est nisi derivata et limitata
 ut Dapp placet. l.

Capreo. 4. d. 19. q. 1. ar. v. arg. 3. ad 2^m et d. 25. q. 1.
idem v. tenere.

Caro in relectione de poma dicit q. pias iurisdictionis nō hē nisi
his qui subditos hōm, et q. ad solvendi atq. duplicē p̄tatem eam
alterā ordinis et alterā iurisdictionis, itaq. neutra sine altera
sufficit. /

Citat. ex vido. in sua relectione de p̄tate ecc. ca. q. 2. per totā.
particulariter p̄p̄tate a. q. 26. usq. ad 30. ex vido. q. 1.

Dicit. Miranda lib. de resid. pastor. in fine dicit respondere
quendam arg. 3. in ecc. sunt multa quorū institū ḡnaly factū
est ex iure diuino vel ex iure nātū, eorū tñ determinat p̄tate
laicis fieri debet per iura humana postea. v. g. obedire
ē p̄tatis sine p̄p̄tatis, est p̄ceptū de iure diuino, nō ē
pendum res alienas est p̄ceptū de iure nātū, q. aut ego sine
p̄tatis huius recipere vel illius, Item q. hęc tunicas dicit
vel alteris, sunt humana iura. Et sed hęc p̄tatis factū
q. alia opinione. /

Alexan. de Mē. 4. q. 79. memb. 3. ar. 2. dicit q. degradatū
nullo modo habet p̄tatem bendi clauis, q. nō hē p̄tatem
iurisdictionis, que p̄tate est tanq. vis motiua ipsius clauis, q.
deficiente nō est qui clauē moueat. hęc aut p̄tate uicis
tionis amittit, vel q̄tū ad rem tñ, ut in schismaticis et
tū, vel q̄tū ad rem et sp̄m ut indignatū. per p̄p̄tatem
intelligit eētiam iurisdictionalis p̄tate. /

et q. 80. memb. 3. ar. 2. dicit q. ista vis motiua clauis
que est iurisdictionis p̄tate, in aliquo est addita ut in sacro
tibus, in aliquo ligata, in aliquo amputata.

et q. 81. memb. 4. ar. 1. postq. determinauit q. in cōse
q. datione baculi, addit, q. iurisdictionis nō est nisi in sup̄
et q. ista collata fuit Petro, ut erat p̄p̄tate, et ideo descēdit
in p̄mas ecc. que hēnt p̄p̄tate. /

68 79

S. Bonaventura 4. d. 18. q. 1. ar. 2. idem dicit et
eisdem verbis quibus sup. Alexar. ergo p[ro]p[ri]a superior p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]am iuris dictionis auferre, q[ui]a superior p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]e subditos
examine a p[ro]p[ri]a inferiori, et hoc auferendo auferit iuris
dictione. ergo iuris dicitio est v[er]a motiva clauis, que iur
isdicitio in aliq[ui]bus actibus in aliq[ui]bus legata, in aliq[ui]bus am
putata est. / et d. 28. q. 2. dicit q[ui] iuris dicitio descen
dit ordinat[ur] a superiore ad inferiore, itaq[ue] plenitudo est in
summo Pont. qui no[n] p[ro]p[ri]e auferre eam. /

Ricardus de media villa in q[ui] d. 18. q. 1. ar. 3. et q. 4.
ar. 2. / et 2. p[ro]p[ri]e eiusdem d. q. 1. ar. 3. / et d. 24. q. 2.
ar. 1. et q. 5. ar. 3.

Scotus. 4. q. 1. d. 19. ar. 4.

Quiedo. lib. de libertate christiana. c. 9. aperte dicit totam
iuris dictione[m] in p[ar]te a d[omi]no p[ro]p[ri]a e[ss]e, et ab illo in p[ar]te in
has, p[ri]matus, archiep[iscop]os et ep[iscop]os, abbates, archidiaconos, ple
banos, de uicariis. et clauis. c. 13. /

Joan. eckius to. 4. suar[um] q[ui]stionum. ho. 59. agens de sacro ordinis
ait q[ui] triplex est p[ro]p[ri]a in sacro p[ro]p[ri]e sup[er] corp[us] et sacro d[omi]ni. 2.
clauis ad absolue[n]du[m], et ambe iste clauis in ordinat[i]one,
3. uero p[ro]p[ri]a est iuris dictionis, quae p[ro]p[ri]a q[ui] imperium h[ab]et
in subditos sibi, tanq[ua]m superior in inferiores, sicut p[ar]ochi
in eos, qui sub sua contine[n]t p[ar]ochia, ep[iscop]i in diocesanis
p[ar]ochi sup[er] uniuersu[m] christia[n]ismu[m] - p[ro]p[ri]am hanc, inquit,
co[n]cessit d[omi]n[us] Petro in plenitudine q[ui]a Ecce dixit illi pasce oues
meas Ep[iscop]i atq[ue] ex sacre p[ro]p[ri]e sicut ex capite d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e in
in vicariis sicut p[ar]ochi tanq[ua]m caput administrato[r]um, ita
vicarij ab illo effundit in ep[iscop]os, et in de in p[ar]ochos. /

Ricardus in q[ui] d. 24. q. 5. ar. 1. ait q[ui] p[ro]p[ri]a iuris dicitio
nis est maior in ep[iscop]o q[ui]a in curato sicut in d[omi]no n[ost]ro christi. s.
p[ar]te, mediante quo a d[omi]no derivat in alios p[ro]p[ri]as h[ab]et. /

Idem. ar. 3. an q. 1. q. 1. ar. 3. ad 2^m q. uis dicitur in papa est
dictionis, et aut alij epi et q. illa sententia in ecc. a Petro
Imo q. magis est tenet illi Ricardus q. licet epi p. dicitur
uim omnes in me. acceperint a dno, tñ epi p. dicitur
iuris dictionis acceperunt mediante Petro. /

Capit. 4. d. 19. q. 1. ar. 3. ad 2^m q. uis dicitur in papa est
de iure diuino, et in epi uel sacerdote est de iure positivo
mo de epi addit q. ne epi habuerunt iuris dictione in qu
liber nisi commissione uel p. missione Petri, et statim infer
alij epi et alij q. a Petro et suis successoribz accipiant u
iuris dictione et concludit cum dicitur sic q. ad solum Petrum
planius, et ad solum successor Petri pertinet iuris dicitur sibi a
dno collato ut utraq. clauis in quolibet Christianu, et null
alteri nisi ex commissione Petri uel successor uel eius dispo
sitione usus que sibi nec reprobatur. et concludit non est
liber q. quilibet p. p. prohibito eligere sibi sacerdotem
q. absoluat eum, q. nullus p. u. absolvere, nisi cui com
fuerit a dno uel uicario mediate uel immediate directe uel indirecte
et ibidem sequi me s. q. dicitur replicat ex s. p. et infra q. 1. d.

Si doctores adducunt pro hac opinione, veni ad illos q. dicitur
dicitur q. fere oes loquuntur de sacerdotibus, q. non habent p. dicitur iuris
dictionis in te a dno p. consecratis. sed a papa, et hoc certu
no aut loquuntur de epi q. etiam in me. a dno sententia, et non
uis dicitur q. de qua p. s. solo. q. d. 21. q. 1. ar. 4. cum p.
bona libi h. s. / 2° dicit q. si bene uerba aliquor q. d.
non fauor huius opinioni, sed opp. e. p. s. / 3° q. moderni
qui a p. s. s. uho. sic loquuntur sunt. sed etos doctores
quos atq. docuisse. et dixisse epi non habent p. dicitur a dno, et
e. vicarios. /